Eesti Maja on ehitatud 1700 aastal Viljandis.

Mari Koorti ja Kristiina Gilts Stenhardti pildid.

Markus Kasemaa lõuendile trükitud kujud ja Katrin Pere seinavaip.

Mari Haaveli imeline looming. (Fotod: artnetco.eu)

Mälestused Mannaminnes

Kui teil on sel suvel plaanis sõita looduskaunile Höga Kustenile Ångermanlandis, soovitaksime väga, et külastaksite seal ka Mannaminne vabaõhumuuseumi. See on Rootsi kunstnik Anders Åberg'i elutöö, mille rajamisega ta alustas 1980. aastal koos abikaasa Barbro ja oma sõpradega, et ellu viia ammune unistus ja idee – luua koht mälestustele.

Muuseumis on praegu üle 50 hoone, millest osa on ehitatud kohapeal, teised kohale toodud – muuhulgas talumaja Ungarist, püstpalk kirik Norrast, paviljon Hiinast. Välja on pandud rikkalikud kogud paate, autosid, rongivaguneid ja palju muud põnevat.

Mis eriti huvitav, et ka Eesti on esindatud – majaga, mis pärineb 18. sajandi Viljandist. Selle maja sees on veel välja pandud trammivagun vanast Tallinnast. Anders Åberg'i vanaisa, kes töötas inseneriina ASEA-s, müüs selle trammi 1925. aastal Tallinna linnale. 1998. aastal toodi tramm aga uuesti Rootsi tagasi, perekond Åbergi kaitsva tiiva alla.

Enamikku Mannaminnes asuvaid hooneid kasutatakse näitusteks, nii alalisteks kui ajutisteks. Nii on sel suvel külastajatel võimalus näha tervelt nelja artnetco.eu poolt korraldatud kunstinäitust – "Mälestusi Eestist" Eesti Majas, "Good Old Memories" Önlogenil, "More Memories in Black and White" ja "Flashbacks" restorani verandal.

Viljandi maja tahutud palkseinad on sobivaks taustaks mälestustele Eestist. Siin on oma maalidega esindatud nimekad rootsi-eesti kunstnikud Mari Koort, Jaak Poom, Lenna Vasur ja Zlata Jaanimägi.

Ka rootslased Kenneth Engblom ja Bertil Eriksson on saanud inspiratsiooni Eestist ning on tuntud kui Tallinna vanade majade ja kirikute austajad.

Kristiina Gilts Stenhardti "Unerännud" tekkimislugu on huvitav. Kunstnik ise on selle kohta kirjutanud järgmist: "Minu pildiseeria mõte sündis eelmisel kevadel, olles reisil New Yorgis. Rohked emotsioonid ja linnakära ei lasknud mul seal öösel korralikult magada. Unenäod, mis ma nägin, olid nii kummalised ja intensiivsed, aga samas äärmiselt realistlikud. Olles keset inimmassi Times Square'il läks järsku kogu tegevus sujuvalt üle Hiiumaa inimtühja mereranda. Ja siis segunesid keeled, inimesed ning Kärdlast oli võimalik metroo peale astuda ja uuesti mõnes Viienda Avenüü jaamas väljuda. Ma valisin oma piltide nimedeks seosed Hiiumaaga, kus õrnades ja udustes detailides kajastub minu igatsus ja armastus Hiiumaa vastu. Ma vajan mõlemat poolsust: sebimist ja rahu, asfalti ja rohumaad, mootorimüra ja linnulaulu, et olla tasakaalus. Unenägude võlu on see, et kõik pole päris selge, aga kõik on võimalik. Olen üritanud edastada seda tunnet, monteerides kokku erinevaid pilte."

Mannaminne muuseumist ei tohi aga mingil juhul lahkuda heitmata pilku ka Eesti kunstnike töödele Önlogenil. Juba lävel panevad jahmatama Tartu kunstnik Markus Kasemaale iseloomulikud lõuendile trükitud hiigelformaadis kujud.

Tekstiilikunstnikud Mari Haavel ja Katrin Pere on oma seinavaipadega täiesti klass omaette.

Ja lõpuks veel üks tore seik – Mannaminne restorani perenaise Etheliga saate rääkida eesti keeles!

RITA GUSTAVSSON